

Forhold paa en saadan Maade, at man ikke derved kom i Strid med den Form, som af Rigsraadet for dets Omraade er etableret og indbrømmet Regjeringen ved Lov af 16de April dette Aar. Ved denne Sags Behandling har der fundet Forhandlinger Sted ogsaa med den høitagtede Finansminister, hvorved Udvalget er blevet sat i Rundskab om den Vej, som Regjeringen agter at gaae med Hensyn til nogle af de vigtigste Forhold i Kolonien, og hvortil, om jeg saa maa sige, det nærværende Lovudkast paa en vis Maade skulde være Indgangsdøren. Det har vist sig, at der ikke alene, hvad der ogsaa er antydet i selve Lovforslaget, er Spørgsmaal om, at der skulde indtræde en Reform i Skattevæsenet, hvilket vistnok i mange Henseender kunde være nødvendigt og ønskeligt, men at der ogsaa skulde forberedes og senere bringes i Udførelse en Forandring i Dernes Forfatningsforhold, idet der er antydet at der skal indtræde den Forandring, at der skal være to Kolonialraad for Derne, istedetfor at der hidtil kun har været eet Kolonialraad. Det er navnlig det sidste Punkt, jeg isølge mit Kjendskab og Erfaring til Forholdene, idet jeg har haft den Ære i flere Aar at repræsentere Regjeringen paa hine Der, betragter med Uro og Betænkelighed, og, hvis jeg ikke feiler, ere ogsaa de øvrige Medlemmer af Udvalget ikke ganske uden denne Følelse. Det er nemlig et Hovedspørgsmaal: Skal der paa Derne bestaae eet Kolonialraad, eller skal der være to Kolonialraad? Det er ganske vist, at dette Punkt staaer i nøie Forbindelse med Udgangspunktet for disse Forhandlinger, og det bringer Tanken tilbage til det Spørgsmaal: Hvorledes staaer det sig med Kolonialraadets hidtilværende Virksomhed? Gaaer man nemlig ind paa den Vej, man nu betegner, vil der uden Tvivl være udtalt en Dødsdom over det hidtilværende Kolonialraad. Jeg skal nu udbede mig Thingets Opmærksomhed for flere Omstændigheder, som kunne karakterisere det hidtilværende Kolonialraads Virksomhed og den Behandling, det har fundet fra Regjeringens Side, og fremdeles, hvorledes det er benyttet af Medlemmerne selv.

Det er sandt nok, at det nuværende Kolonialraad har fundet en streng Bedømmelse baade fra Dernes Indvaaneres Side og navn-

lig igjennem Pressen; men jeg troer dog, at mange af de Folk, der have udtalt en Dom over denne Institution, ikke ganske have stillet sig paa det rette Synspunkt for rigtigt at bedømme den. Flere af dem, som have ytret sig over denne Institution, have troet, at saasnart en Koloniallov blev givet for Derne, da vilde de, jeg kan sige, vædsomme Virkninger med Hensyn til Eiendomsforholdenes Forrykkelse paa Derne efter Emancipationen kunne hæves og forandres; men det ligger i Sagens Natur, at dette er umuligt, og dette har heller ikke været i Regjeringens Tanke. Man kan med Koloniallov og Kolonialraad hverken skaffe Regn eller gode Sukkerpriser, ei heller skabe Arbeidskraft; men man har kun villet have en Institution, hvorved man, i fuldstændig Mødsætning til den, jeg kan sige, aldeles uregelmæssige Maade, hvorpaa Love og Anordninger tidligere ere givne for Derne, kunde hjælpe de forrykkede Forhold til atter at komme i Ejevægt, saaledes at man kunde haabe i Tiden: „Med Lov Land at bygge“. Naar vi see paa vore Lovsamlinger og undersøge, hvilke Love og Anordninger der ere gaaede gennem Kolonialraadet i de forløbne Aar, vil man see, at der er overordentlig mange og betydningsfulde organiske Love, der have fundet deres Behandling i Kolonialraadet, og som ere traadte i Live siden Tid. Jeg vil ikke her indskrænke mig til alene at henvise til Lovsamlingerne, men derimod vil jeg udtrykkelig bemærke, at der har været behandlet paa denne Maade Lovene om: Lyndeforhold, Væggænger, Næringsdrift, Borgerraadenes Organisation, Verderlag til de Ufries Ciere, hele Postvæsenet paa Derne, Landskolerne, Omordningen af Overretten og en Forandring af den paa Derne gjældende Møntfod foruden flere andre.

Jeg behøver kun at nævne disse Titler for at antyde det meget betydelige og indgribende Omfang, som denne Lovgivning har haft. Man kan sige, at der har været særegne Banstueligheder, navnlig ved Udeblivelsen af St. Thomæ Repræsentanter, for at Kolonialraadets Forhandlinger kunde gaae uhindret frem, og jeg vender mig nu til et Punkt, som jeg lægger megen Vægt paa. Det er den Maade, hvorpaa Kolonialraadsinstitutionen er bleven paa-